

[Finansministeren.]

Møller har været modstander af den udvikelse af folkepensionen, der har fundet sted. Det samler sig om uddannelsen; jeg har heller ikke indtryk af, at de to oppositionspartier har været modstandere af de udgifter, der er blevet givet til uddannelse — og jeg vil gerne benytte lejligheden til at sige, at det glæder mig, at de ikke har været det. Endelig er der dels i det kommende år, dels i det indværende år udgifter til militær, men her kan det da ikke være det ærede medlem hr. Poul Møller, der bebrejder mig, at udgifterne er steget. Det vil altså sige, at når man går de områder igennem, hvor der virkelig er sket udgiftsstigninger, udgiftsstigninger, der ligger ud over, hvad der skyldes den almindelige stigning i pris- og lønniveauet, viser det sig at være poster, hvorom der egentlig i det høje ting stort set har været enighed.

Jeg skal ikke på ny komme ind på diskussionen om besparelserne. Jeg vil kun konstatere, at de besparelser, oppositionen har foreslået, jo ikke har vundet særlig stor tilslutning i befolkning.

Det ærede medlem hr. Poul Møller spurgte mig, hvad meningen var med udvalget vedrørende sambeskatningen. Lad mig da straks sige, at det ikke er lykkedes mig at få det nedsat endnu, idet jeg stadig venter på svar fra en af de organisationer, der er blevet opfordret til at sende repræsentanter til det, men jeg må formode, at jeg meget snart får svar fra denne organisation. Så snart det foreligger, vil udvalget blive nedsat. Det er så afgjort min hensigt, at dette udvalg skal arbejde og komme til et resultat. Der vil i dette udvalg blive repræsentanter for kvinder og mænd af alle mulige forskellige opfattelser. Jeg har med flid søgt at finde frem til kvinder, der var i forskellig skattemæssig stilling. Så må vi håbe, at disse kvinder kan tale sig til rette og komme med et forslag. Så snart dette forslag foreligger, er det en selvfølge, at det vil blive meddelt offentligheden.

Men som sagt arbejdet er ikke begyndt endnu.

I øvrigt forstod jeg ikke rigtig de bebrejdelser, der blev rettet imod mig for, at det nu foreslåede ikke skulle være et bidrag til sambeskatningsproblemet's løsning. Jeg har aldrig sagt, at sambeskatningsproblemet hermed var løst, men jeg har sagt, at for store grupper's vedkommende var vi kommet væsentligt nærmere en løsning end før, og det, som Aktuelt har behandlet under overskriften „Sær- eller sambeskatning“, er praktisk talt løst for alle de mennesker, der har en indkomst under ca. 23 000-25 000 kr., og det vil jeg dog mene må være det rigtige. Derimod er det klart, at spørgsmålet om medhjælpende hustruer o. s. v. ikke er løst.

Jeg kender jo godt den interesse, der fra oppositionen har været for at føre en mere aktiv familierpolitik. Jeg tror at kunne sige, at denne interesse deles af regeringspartierne, men jeg forstod ikke helt, at det ærede medlem hr. Poul Møller, når han er så interesseret i familierpolitikken, da samtidig er så interesseret i, at man skal lette beskatningen for opsparing. Der kan vel ikke være tvivl om, at en sådan opsparingslettelse først og fremmest vil være til gavn for de familier, der ikke har de mange børn, og som har mulighederne for at spare, hvad de andre ikke har.

Det er jo en gammelkendt historie, at det er svært at komme til et resultat om kooperationsbeskatningen, men jeg regner med, at jeg kan komme med et forslag til lov om kooperationsbeskatning i en forholdsvis nær fremtid. Der har været ført adskillige forhandlinger, og dersom det ærede medlem hr. Poul Møller har lyst til det næste onsdag, skal det ærede medlem være meget velkommen til at spørge mig om, hvor mange forhandlinger jeg har ført med hver af parterne. Jeg er ikke i stand til at sige tallet nu, men der har i hvert fald været ført samtaler, og der har været ofret mange tanker på dette spørgsmål. Jeg vil